

Össznyelvész Conference

December 21-22, 2023.

ELTE BTK

Visit our
website

Check out
the Facebook
event

Book of Abstracts

Össznyelvész Conference 2023

Book of Abstracts

December 21–22, 2023

Budapest, Hungary

Organizing Committee:

Ákos Blaskovics

Luca Garai

Bálint Péter Hornisch

Bianka Járny

Péter Őri

Viktória Pesti

Nathaniel Torres-Kováč

Table of Contents

Bialkó Petra:

Conceptual metaphors of single motherhood..... 3

Irina Burukina:

The space and time of reason..... 5

Buza Ákos & Deme Andrea:

Beszéd típusok szuprasegmentális sajátosságai felolvasásban és félspontán beszédben 7

Dékány Éva:

Locatives are binominals: Consequences for the case hierarchy 9

Marcel den Dikken:

Mandan ϕ -marking and the morphosyntax of first person plural 11

Erdélyi Kiara:

Konverzív igék hálózatában (Funkcionális kognitív elemzés nonszensz szavakkal) 13

Huszics Alíz:

Az *akárcsak* kötőszó szintaktikai és szemantikai vizsgálata más additív kifejezések tükrében 15

Kaiser Kamilla

Kuzebaj Gerd nyelvújító tevékenysége és hatása a mai udmurt nyelvre 17

Kiss Nikolett

Grammatical accuracy analysis in Hungarian university students' English essays – What are the main problem areas for L2 learners? 19

Pesti Viktória

Singular “they”: Agreement and concord 21

Sipos Ferenc Norbert

A kettős tagadás kialakulásának története a haszid jiddis nyelvben 23

Szabó-Kovács Dorottya

Az átszótagolás alkalmazása spanyol nyelvkönyvek hanganyagaiban és autentikus anyanyelvi hangmintákban 24

Nilay Nur Taşdemir

Rhythms of identity: Exploring code-switching in German rap song lyrics by immigrant artists..... 24

Vojter Kitti

Mozgásigék a nganaszanban 28

Zhang Shan

Two poles of heart in Chinese and English..... 30

Zsován-Balogh Zita

“The teacher’s role has become more of a facilitator in present-day language teaching”:
Preparing to teach in the ELF era..... 32

Conceptual metaphors of single motherhood

Single-parent households, particularly those led by mothers, are highly vulnerable to poverty and social exclusion in Hungary (HCSO, 2016, pp. 17-18). With around 90% of single parents being mothers in 2011, these households face lower income levels due to the absence of a second earner (HCSO, 2013, p. 181). Single mothers, in particular, bear the dual challenges of motherhood and sole breadwinning, increasing their risk of poverty. To achieve financial independence, single mothers often work longer hours, impacting their ability to fulfill their mothering role (Thielemans & Mortelmans, 2019). The poverty rate in single-parent households varies among countries, influenced by state support differences in welfare systems. In Hungary, government policies since 2010 favour traditional families. Beneficial policies tend to target groups with a positive social image, as they are considered deserving by the public (Schneider & Ingram, 1993). Therefore, the most significant barrier for single mothers to effectively fulfill their role in society is the stigma or negative perceptions associated with their status (Rusyda, 2011). Media’s role in shaping public perceptions of single motherhood is crucial, emphasizing the need for examination.

Accordingly, the question arises from my side, how single motherhood is reflected in language, especially in conceptual metaphors in media discourse? It is a vital concern, for language holds the power to shape and reinforce societal attitudes and stigma.

Human conceptualisation often involves the implicit use of metaphors, where understanding from a more concrete domain is projected onto a more abstract one (Lakoff & Johnson, 1980). Therefore, metaphors, as integral components of language, carry implicit meanings and associations. However, it is important to note that metaphors possess the potential to captivate and mislead individuals, leading them to think or act in problematic or morally precarious ways, sometimes without their awareness (Lakoff, 2004, 2006; Johnstone, 2013). Metaphors can also perpetuate societal stigmas or contribute to the empowerment of marginalized groups.

By examining metaphors in media coverage, one can discern whether the language tends to stigmatize or lend support to single mothers. This understanding is vital, particularly for addressing and challenging stereotypes and negative perceptions associated with single motherhood. While several studies have explored conceptual metaphors and motherhood, such as Ringrow’s (2020) examination of metaphors used by contemporary female bloggers and Beck’s (2020a, 2020b) exploration of metaphors in postpartum depression, there exists a gap in research concerning metaphors specifically associated with single motherhood, to the best of my knowledge.

To address my question, I will analyze metaphors in articles about single motherhood on Nők Lapja magazine’s online platform. I chose this influential women’s magazine due to its potential to shape both external perceptions and the self-image of readers, serving as a valuable resource for women, including single mothers, seeking guidance. I have identified the corpus for my research using Nők Lapja’s research engine, inputting the key term “single mother” (*egyedülálló anya*). The engine retrieved 637 articles, of which 79 specifically addressed single mothers with varying levels of detail. The corpus is consequently derived from this subset of 79 articles. The corpus of text was analyzed for metaphorical expressions related to single motherhood. For this metaphor analysis, I applied the Metaphor Identification Procedure (MIP) (Pragglejaz Group, 2007). My paper does not focus on quantitative analysis, but on understanding the qualitative aspects of the phenomenon of single motherhood.

In conclusion, I anticipate that the conceptual metaphors explored in this study will effectively convey the unique and demanding experiences faced by single mothers. These experiences, encompassing both the mothering and breadwinner roles, as well as aspects like self-reliance and financial strain, are expected to manifest in source domains such as CHALLENGE or BATTLE. Drawing inspiration from Ringrow's (2020) identification of the JOURNEY source domain in relation to metaphors of motherhood, I anticipate the presence of this source domain in my findings. However, I also expect that other facets of the JOURNEY source domain will come into focus through the mapping of the challenging experiences of single mothers.

References

- Beck, C. T. (2020a). Mother–infant interaction during postpartum depression: a metaphor analysis. *Canadian Journal of Nursing Research*, 52(2), 108–116.
- Beck, C. T. (2020b). Postpartum Depression: A Metaphorical Analysis. *Journal of the American Psychiatric Nurses Association*, 28(5), 382–390.
- Hungarian Central Statistical Office (HCSO) (2013). 2011. évi népszámlálás. 5. Háztartások, családok életkörülményei. Report. *HCSO*, Budapest.
- Hungarian Central Statistical Office (HCSO) (2016). A háztartások életszínvonala 2015. Report. *HCSO*, Budapest.
- Johnstone, M. J. (2013). Metaphors, stigma and the “Alzheimerization” of the euthanasia debate. *Dementia*, 12(4), 377–393.
- Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). *Metaphors we live by*. University of Chicago Press.
- Lakoff, G. (2004). *Don't think of an elephant: Know your values and frame the debate*. Scribe Publications.
- Lakoff, G. (2006). *Thinking points*. Farrar, Straus and Giroux.
- Pragglejaz Group (2007). MIP: A method for identifying metaphorically used words in discourse. *Metaphor and Symbol*, 22(1), 1–40.
- Ringrow, H. (2020). “I can feel myself being squeezed and stretched, moulded and grown, and expanded in my capacity to love loudly and profoundly”: Metaphor and religion in motherhood blogs. *Discourse, Context and Media*, 37, 100429.
- Rusyda, H. M., Lukman, Z. M., Subhi, N., Chong, S. T., Latiff, A. A., Hasrul, H., & Amizah, W. W. (2011). Coping with difficulties: Social inequality and stigmatization on single mothers with low income household. *Pertanika J. Social Sciences & Humanities*, 19, 157–162.
- Schneider, A., & Ingram, H. (1993). Social construction of target populations: Implications for politics and policy. *American political science review*, 87(2), 334–347.
- Thielemans, G., & Mortelmans, D. (2019). Female labour force participation after divorce: How employment histories matter. *Journal of family and economic issues*, 40, 180–193.

The space and time of reason

1. The paper examines the relation between spatial and non-spatial uses of adpositional constructions, focusing specifically on the behavior of the preposition *za* ‘behind’ in Russian. The spatial *za* combines with either instrumental or accusative DPs: *za* + INST is interpreted as locative (1a), and *za* + ACC as directional (1b). In addition to this, the source preposition *iz-za* (lit. ‘from behind’) requires a genitive dependent. Aside from the core spatial uses (1), *za* introduces both purpose (*what for?*) and cause (*why?*) adjunct clauses (2). Purpose is expressed with the locative frame, and cause is expressed with either the directional frame or the source frame (2b). The distribution gives rise to the following questions, which the paper aims to answer: ● How is the purpose semantics associated with location, even though cross-linguistically purpose constructions often utilize directional morphosyntax (cf. *to* in English)? ● How is the same preposition used to express purpose and cause readings? ● How is the cause semantics associated with both direction and source?

- (1) a. {Stul / Petja} stoit **za** {stenoj / derevom / Annoj}.
chair Peter stands behind wall.INST tree.INST Anna.INST
‘The chair/Peter is behind the wall/the tree/Anna.’
b. Postav’ {stul / Petju} **za** {stenu / derevo / Annu}.
put.IMP chair Peter behind wall.ACC tree.ACC Anna.ACC
‘Place the chair/Peter behind the wall/the tree/Anna.’
c. Stul / Petja torčit **iz-za** {steny / dereva / Anny}.
chair Peter sticks.out from-behind wall.GEN tree.GEN Anna.GEN
‘The chair/Peter is visible from behind the wall/the tree/Anna.’
- (2) a. Ja pošla k Tamare **zatem**, čtoby ona dala mne xleb.
I went to Tamara behind.that.INST that.SUBJ she gave me bread
‘I went to Tamara so that she would give me some bread.’
b. Ja nakazala Tamaru {**za** to / **iz-za** togo},
I punished Tamara behind that.ACC from-behind that.GEN
čto ona sdělala ošibku.
that she made mistake
‘I punished Tamara because she made a mistake.’

2. **Internal syntax of PPs and case-marking.** To account for the case marking patterns observed with *za*, we first adopt the common approach to PPs as layered structures and assume the following sequence of P projections, as proposed by Pantcheva (2011):

(6) [SourceP Source⁰ [GoalP Goal⁰ [PlaceP Place⁰ DP_{Ground}]]]

Second, we assume that the DP_{Ground} is attracted to the specifier position of the highest P projection, where it receives a specific Case feature. This can be modeled in terms of Case assignment (with Place being equipped with [INST], Goal with [ACC], and Source with [GEN]), or, alternatively, under the peeling approach put forward by Caha (2009). Importantly, when it comes to the case-marking of the DP_{Ground} *za* matches the general pattern in Russian. INST is a stative case assigned to a state-denoting predicate; it appears in locative constructions with projective prepositions *za*, *pod* ‘under’, *nad* ‘above’, *pered* ‘in front of’ (cf. Zwarts & Winter 2000, Emonds 2007), in comitatives with the preposition *s* ‘with’, and on non-verbal primary and secondary predicates (as in ‘she was tall/doctor.INST’, ‘I consider her tall/friend.INST’, ‘he was born big/boy.INST’). ACC is used as a directional case: it does not appear with locative Ps but is frequent with directional Ps: see e.g., *pod* + ACC ‘to under’, *v* + ACC ‘into’, *na* + ACC ‘onto’, etc. Finally, GEN is a source case: see e.g., *iz* + GEN ‘from’, *s* + GEN ‘from over’, etc.

3. **PPs with clausal dependents.** We analyze subjunctive and indicative clausal adjuncts similar to those in (2) as complex structures, where the CP is topped by a nominal projection

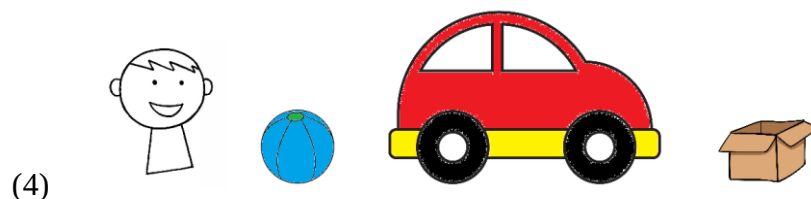
DP, with the D head spelled out as a case marked demonstrative: [_{PP} P⁰ [_{DP} D⁰=Dem [_{CP} ...]]]. Notice that prepositions in Russian never take CP complements directly, but are always restricted to DP dependents, regardless of whether the PP is in an adjunct (spatial, temporal, reason) or argument position; see Bondarenko (2022) and Knyazev (2022).

4. Purpose clauses refer to a possible situation that ideally follows the matrix one, according to the goals of the matrix Agent/Initiator. These are subjunctive irrealis clauses contained within a DP.INST selected by *za* (2a). **Causal clauses**, in contrast, refer to a real/certain situation that precedes the main event and triggers it. These are indicative clauses introduced by *za* + Dem.ACC or *iz-za* + Dem.GEN (2b). (Future causes are occasionally possible, while past/preceding purposes are out; in the full version of the paper we account for this difference.) In (3) the three events – Event_{Main}, Purpose, and Cause, – are mapped onto the timeline.

(3) *past* — Cause — Event_{Main} — Purpose —> *future*

We make two assumptions regarding Time: (1) Time is always perceived as flowing in one direction, from *past* to *future*. (2) Time moves, while the observer is stationary and always positioned facing the future (cf. Clark 1973, Haspelmath 1997).

5. To connect the core spatial meaning of *za* ‘behind’ and its purpose and cause uses, we draw parallels between the spatial organization of objects and temporal organization of events. In space, an object (the box in (4)) can be said to be positioned behind the car, relatively to the observer on the left (or if the observer is inside the car). Similarly, in time, **Purpose** can be said to happen ‘behind’ Event_{Main}, with the observer placed in time before/inside Event_{Main}. The directional (Goal-oriented) part of the interpretation is further contributed by the irrealis Mood of the embedded CP (hence no indicative purpose clauses).

6. In case of a **causal modifier**, Event_{Main} is being triggered by Cause, and the former is typically perceived as starting during/right after and lasting longer/ending later than the latter; in the full version of the paper we provide corpus data to support this claim. Drawing a parallel with spatial relations and keeping in mind that Time is generally perceived as moving (see various metaphors describing the flow of time, across the world’s languages), Event_{Main} can be said to move past Cause, to appear behind it on the timeline. The movement part is also evident in the *iz-za* ‘from behind’ frame. To explain why causes are expressed as either a source or a direction, we argue that events are comparable to objects with an inherent front/back orientation. Consider the spatial relation between the car and the ball in (4): since the car has an inherent front/back orientation, the same observer can describe the ball as located ‘behind the car’ (*za* + INST), and if it moves to where the box is it moves ‘from behind the car’ (*iz-za* + GEN). Events on the timeline are perceived in the same way, and Event_{Main} flows either past Cause or from behind the Cause, which gives rise to the two causal frames illustrated in (2b).

7. The proposed account can be extended to other Slavic languages (cf. e.g. the spatial P *zad* and the reason (cause/purpose) P *za* in Bulgarian). It can also help us account for the uses of directional Ps with causal adjuncts outside Slavic; see, e.g. Cause clauses in Turkish introduced by the postposition ‘for’.

Selected references. Caha, P. 2009. The nanosyntax of case. PhD diss. Emonds, J. 2006. Adjectival passives: The construction in the iron mask. In *The Blackwell Companion to Syntax*, Volume I, 16–60. Haspelmath, M. 1997. *From Space to Time*. LINCOM Europa. Knyazev, M. 2022. Spanning complement-taking verbs and spanning complementizers: On the realization of presuppositional clauses. *Journal of Linguistics*, 58(4): 887–899. Pantcheva, M. 2011. *Decomposing Path: The nanosyntax of directional expressions*. PhD diss.

Beszéd típusok szupraszegmentális sajátosságai felolvasásban és félspontán beszédben

A jelen előadás célja különböző beszéd típusok (vagy beszéd stílusok) néhány szupraszegmentális sajátosságának bemutatása. A célkitűzésünk az volt, hogy megvizsgáljuk azt, hogy egy, a szakirodalomban olvasható meghatározások szerint félspontánnak tekinthető szöveg milyen szupraszegmentális sajátosságokat mutat a korábbi szakirodalomban többször elemzett felolvasáshoz és spontán beszédhez képest. Vizsgálatunk temporális sajátosságokra és a szünetezésre fókuszál.

Howell és Hanifi (1991) tanulmányukban a spontán beszéd és felolvasás összehasonlításában vizsgálták a két beszéd típus hangsúlyviszonyait, szüneteit, hanglejtését és alapfrekvenciáját. A jelen vizsgálat szempontjából releváns eredményük szerint a felolvasásban a beszélők kevesebb szünetet tartottak, mint spontán beszédben. Cucchiarini és munkatársai (2002) hollandul tanulók és anyanyelvűek beszéd- és artikulációs tempóját, valamint szüneteik számát és hosszát vizsgálták meg a beszéd típusok szerint. Tanulmányukban a spontán beszéd és felolvasás különbségeit kísérelték meg felmérni. Az eredmények szerint a szünetek hossza nem különbözött a két beszéd típusban, de a szünetek száma magasabbnak bizonyult spontán beszédben. Megjegyzendő ugyanakkor, hogy a résztvevők feladata az volt, hogy kérdésekre előre megírt válaszlehetőségekből egyet választva kezdjenek beszélni, így Krepsz (2016) alapján azt állíthatjuk, hogy az itt spontánként vizsgált beszéd valójában inkább félspontánnak tekinthető. Váradi (2010) a beszéd szakaszok hosszát, a szünetek időtartamát, gyakoriságát és típusát, valamint az artikulációs és beszédtempót vizsgálta spontán beszéd és felolvasás összehasonlításában. A beszéd szakaszok a spontán beszédben rövidebbnek bizonyultak, mint a felolvasásban. A szünetek időtartamát nem befolyásolta a beszéd típusa, de a szünetek száma nagyobb volt spontán beszédben. A spontán beszédben voltak néma szünetek, kitöltött és kombinált szünetek is, míg a felolvasásban csupán néma szünetek fordultak elő. A felolvasásban gyorsabb volt az artikulációs és beszédtempó is. Bóna (2011) a beszédtempót és a szünetek gyakoriságát vetette össze spontán beszédben és felolvasásban. Azt találta, hogy lassabb volt a beszédtempó, és gyakoribbak voltak a szünetek a spontán beszédben, mint felolvasásban, minden kísérleti személy esetében. Bóna (2013) négy beszéd típusban, narratívában, visszamondásban, társalgásban és szövegfelolvasásban vizsgálta meg a szünetek gyakoriságát, időtartamát és az artikulációs tempót, és nem talált jelentős különbséget a szünetek időtartamában a Krepsz (2016) által megfogalmazott szempontok szerint spontán beszédnek tekinthető társalgás és a felolvasás között, ezzel megerősítve Váradi (2010) eredményeit. A felolvasásban itt is csak néma szüneteket talált a szerző, míg a félspontán beszédben hezitálást és kombinált szüneteket is. E mellett az artikulációs tempó értéke a felolvasásban magasabb volt, mint a spontán beszédben. Markó (2014) a beszédtempót és a szünetek arányát elemezte interjú, társalgás és felolvasás összehasonlításában, különböző korú felnőttek beszédében. Az interjú és társalgás is spontán beszédnek tekinthető, és ezen beszéd típusokban lassabb volt a beszédtempó és nagyobb volt a szünetek gyakorisága, mint felolvasásban. A beszédtempó az interjúban volt a leglassabb. Bóna (2019) különböző korú gyermekek beszédtempóját, artikulációs tempóját és beszéd szüneteit vizsgálta spontán beszéd és felolvasás összehasonlításában. Az olvasásban még nem túl gyakorlott harmadik osztályos gyerekek beszéd- és artikulációs tempója felolvasásban lassabb volt, mint spontán beszédben, de ötödik osztályban már az előző tanulmányokban is bemutatott módon, felolvasásban bizonyult gyorsabbnak ez a két paraméter. A szünetek időtartama az ötödik osztályos gyerekek esetében a spontán beszédben hosszabb volt, mint a felolvasásban. A felolvasásban csak néma szünetek fordultak elő, míg a spontán beszédben előfordultak kombinált és kitöltött szünetek is.

A korábbi szakirodalom sugalmazásai alapján azt feltételeztük, hogy a megszólalások a beszéd típusa szerint egy skálán helyezkednek el, amelynek két végpontja a felolvasás és a

spontán beszéd, és a félspontán beszéd egy köztes kategória ezek között. Ebből kifolyólag azt várjuk, hogy a félspontán beszéd az egyes prozódiai paraméterekben köztes értéket mutat a felolvasásban és a spontán beszédben látottakhoz képest, és mindkettőtől eltér. A feltételezés vizsgálatára első lépésben egy olyan produkciós kísérletet terveztünk, ahol a felolvasást és egy félspontán szöveg produkcióját hasonlítottuk össze. Egy korábbi vizsgálatunk eredményei szerint ez a két szövegtípus nem tér jelentősen a beszédhangok megvalósítását tekintve (*Szerző évszám*).

Kísérletünkben 10 felnőtt nő beszédében vizsgáljuk a beszéd- és artikulációs tempót, a szünettől szünetig tartó beszédszakaszok időtartamát, a megnyilatkozások időtartamát, a szünetek számát és időtartamát, az utóbbi három paraméter egymáshoz viszonyított arányát, a kitöltött és nem kitöltött szünetek fajtáit, darabszámát, időtartamát és gyakoriságát félspontán és spontán beszédben. A félspontán beszédet olyan mondatok produkciójával elemezzük, amelyeknek az esetében a szavak szótári formában adottak voltak, és a beszélő feladata volt a mondat létrehozása a képernyőre kivetített elemekből. A felolvasásban ugyanezen mondatokat előre megformáltan vetítettük ki, és így olvasták fel ezeket a résztvevők.

Várakozásaink szerint a félspontán beszéd eltér a felolvasástól, mert a félspontán beszéd lassabb és töredezettebb: abban több szünetet, rövidebb beszédszakaszokat és lassabb tempóértékeket találtunk.

Irodalom

- Bóna Judit. 2013. A beszédsszünetek fonetikai sajátosságai a beszéd típusfüggvényében. *Beszéd kutatás* 2013. 60–75.
- Bóna Judit. 2019. A spontán beszéd és a felolvasás jellemzői kisiskolás korban. *Beszéd kutatás* 2019. 272–290.
- Catia Cucchiari – Helmer Strik, – Lou Boves 2002. Quantitative assessment of second language learners' fluency: Comparisons between read and spontaneous speech. *Journal of the Acoustical Society of America* 111(6). 2862–2873.
- Krepsz Valéria 2016. Fonetikai hasonlóságok és különbségek a beszéd típusokban. *Fonetikai olvasókönyv*. Budapest: ELTE Fonetikai Tanszék. 178–182.
- Markó Alexandra 2014. A beszéd temporális szerkezete a beszéd mód és a beszéd helyzet függvényében. In: Bátyi Sz. – Navracsics J. – Vigh-Szabó M. (szerk.) *Nyelvelsajátítási-, nyelvtanulási- és beszéd kutatások*. Budapest–Veszprém: Gondolat Kiadó–Pannon Egyetem Modern Filológiai és Társadalomtudományi Kar. 33–45.
- Peter Howell – Karima Kadi-Hanifi 1991. Comparison of prosodic properties between read and spontaneous speech material. *Speech Communication* 10(2). 163–169.
- Szerző évszám. Cím.
- Váradí Viola 2010. A felolvasás és a spontán beszéd temporális sajátosságainak összehasonlítása. In Gósy Mária (szerk.): *Beszéd kutatás 2010*. Budapest: MTA Nyelvtudományi Intézet. 100–110.

Locatives are binominals: Consequences for the case hierarchy

Aims: In various language families including Indo-European, Uralic and Bantu, at least a subset of locative expressions are built around locative morphemes that share characteristics of both nouns and adpositions, and show mixed lexical/functional characteristics. Svenonius (2006) posits a special functional category AxialPart in the extended PP, which has these mixed properties by executive decision (1). Terzi (2005), Botwinik-Rotem (2008), Cinque (2010), a.o. view the expressions in question as binominals projected by a silent PLACE noun. The Ground is assumed to be the possessor of PLACE, with PLACE dominated by a P head (2). Here the lexical and nouny properties stem from PLACE; the functional and adposition-like properties are contributed by P.

- (1) [PP P [AxPartP AxPart [KP K DP]]]
- (2) [PP P [NP [poss'or Ground] PLACE]]

The weakness of (2) has always been the lack of surface exponence, and so direct evidence, for PLACE. While Greek allows *to kato/brosta meros* lit. ‘the under/in.front place’ (Terzi 2010), these are DPs with a determiner, not PPs with an adposition/case marker. This talk presents new evidence from Ainu that (2) is indeed a strategy utilized by UG.

Overt PLACE: Nouns in Ainu (moribund isolate, Japan) fall into two classes. Inherently locative Ns (denoting geographical areas/land forms) take postpositions directly (3). Non-locative Ns cannot be juxtaposed to postpositions; they need a relational N (Svenonius’ AxPart, e.g. *osmak* ‘behind’, *ka* ‘on/over’, etc.) to connect the Ground and P (4).

- (3) tan kotan wa
this village Abl
‘from this village’
- (4) apa sam ta
door near Loc
‘near the front door’ (Bugueva 2012)

To express generic location, PLACE’s overt counterpart *or* ‘place’ must appear. (5) shows this for the demoted agent of passives; literal locations work analogously.

- (5) hapo Ø-or-o wa
mother 3Sg-place-Poss Abl
‘by (lit. from) mother’ (Bugueva 2012)

Inalienability: In (2) the Ground is the possessor of PLACE. Based on semantic considerations, Noonan (2010), Dékány (2018), a.o. have suggested that this is an inalienable relationship. Southern Hokkaido Ainu provides morphosyntactic evidence for this claim. In this variety inalienables are obligatorily possessed (Bugueva 2012). These are marked by i) the possessedness suffix (after V-final stems: *-ha/hu/ho/he/hi* and after C-final stems: *-a(ha)/u(hu)/o(ho)/e(he)/i(hi)*) as well as ii) a pre-clitic indexing the ϕ -features of the possessor, as in (6). (3rd person is zero.) Alienable cannot be possessed. Their owner can be expressed via a gapped relative clause with the inflected verb *kor* ‘have’ (7), cf. the possession sentence in (8). (Data from Bugueva et al 2021.)

- (6) (káni) ku-sik-i
1Sg 1Sg.A-eye-Poss
‘my eye’
- (7) [_i ku-kor] seta_i
1Sg.A-have dog
‘my dog’
lit. ‘the dog I have/had’
- (8) poro seta ku-kor
big dog 1Sg.A-have
‘I had a big dog.’

As shown in (5), *or* ‘place’ is marked for possession like inalienables (6). This supports the view that PLACE is possessed by the Ground NP, in an inalienable manner. Note that Ainu has no genitive case; possessors (and so Grounds) are not case-marked.

Consequences: That PPs have a binominal structure projected by PLACE has consequences for what type of data can be taken as evidence for Caha’s (2009, 2017) case contingency sequence. Caha argues that cases correspond to feature matrices, and the number of features associated to each case grows monotonically as we move along the hierarchy in (9) (‘cumulative’ decomposition). In this theory locative and directional cases (the prepositional, allative and ablative) are bigger than and properly contain the genitive.

(9) NOM < ACC < LOC < GEN < prepositional < DAT / ALL < ABL < INS < COM

Languages where locative/directional cases must combine with a genitive N, such as Purik Tibetan (10)–(12), have been taken as direct evidence for (9). (Data from Zemp 2018.)

(10) $t^h aŋ-i-ka$ plain-Gen-Loc ‘on the plain’	(11) $behes-j-aŋ$ heaven-Gen-Ine ‘in heaven’	(12) $jar-i-ka-na$ you(Hon)-Gen-Loc-Abl ‘from you’
---	--	--

In light of the binominal analysis, (10)–(12) remain compatible with (9) but no longer provide support for it. On the binominal view, the Ground NP is genitive-marked because it is a possessor. As PLACE is silent, the case exponents of P become adjacent to and are hosted by the possessor at PF (13). Thus the stacking of locative and directional cases is also derived from the larger syntactic context, without reference to the *internal* complexity of these cases.

(13) $[_{PP} [_{NP} [_{poss'or}$ **Ground-Gen**] PLACE]-Loc/Ine] overt morphemes in bold

(13) similar to how ordinary possessum ellipsis works in Huallaga Quechua: (14)–(15).

(14) $Hwan-pa \quad wasi-n-ta \quad rika-a.$ John-Gen house-3Sg-Acc see-1Sg ‘I see John’s house.’	(15) $Hwan-pa-ta \quad rika-a.$ John-Gen-Acc see-1Sg ‘I see John’s (house).’ (Blake 2001)
---	---

GEN in PPs: There are thus two possible approaches to phrases with a locative/directional case suffix or adposition stacked on the genitive. The case hierarchy approach is that locative/directional markers are *internally* complex, containing GEN *within* their case stack (9). In the binominal approach locative/directional cases may be internally complex, but that is not why they stack on GEN; it is because they are in a possessive structure (13). I argue that the distribution of GEN in Czech PPs is better modeled by the binominal analysis. Czech adpositions may govern ACC, GEN, prepositional or INS case. Caha (2014) shows that ACC occurs on inherently locative nouns. Non-inherently locative Ns are marked by one of the other cases (e.g. *u dveř-í*, at/by door-GEN). Caha argues that the role of the ‘extra’ feature in GEN that is not present in ACC is to map the Ground ‘onto its region’, i.e. the region occupied by it in space. (In the relevant PPs, the prepositional and INS add further features relating to dimensionality and orientation, respectively.) This is unsatisfactory: i) GEN also marks ordinary possessors, which lack the mapping onto region semantics, and ii) GEN has long been recognized to have a very underspecified, context-dependent semantics (cf. Williams 1981 and the many readings of e.g. *my photo*). The ‘mapping onto region’ semantics in PPs is better ascribed to PLACE in a binominal. With the Ground as its possessor, PLACE yields the desired meaning in a straightforward compositional way. This way GEN consistently marks possessors in an outside of PPs.

Selected refs: Caha, P. 2009. *The Nanosyntax of Case*. University of Tromsø dissertation. • Svenonius, P. 2006. The emergence of Axial Parts. *Nordlyd* 33:49–77. • Terzi, A. 2010. Locative prepositions and Place. In *Mapping spatial PPs*, OUP, 196–224.

Mandan ϕ -marking and the morphosyntax of first person plural

The problem In the Mandan (Western Siouan) complex verb, the make-up of the prefixal field looks as in (1), with two loci for ϕ -feature marking, separated by what the Siouanist literature calls ‘preverbs’ (PV). The pre-PV ϕ -slot is for marking first person plural; the post-PV ϕ -slot is for markers of speech-act participants. The question central to this paper is [Q1] what explains the positioning relative to the preverbs of the 1PL marker and the other ϕ -morphology of Mandan.

(1) [_V REL NEG UNSP 1PL PV 1SG 2 VCE ITER/INCH MAN/TRANS V ...]

Previous accounts For Kasak (2019) the answer is that 1PL and the first and second person markers represent different slots in the templatic structure of the complex verb. This answer to why morphemes appear where they do is as deep as the morphological template itself, which is stipulated. Kasak argues that phonology cannot explain prefix order in Mandan. McCann’s (2023) OT-phonological treatment of the placement of ϕ -markers, using metathesis, is no refutation of this: even if feasible, it remains a restatement of the facts. This paper presents a morpho-syntactic explanation for the positioning of 1PL and the first and second person markers in (1).

The morphophonology of the Mandan ϕ -markers The Mandan ‘1PL’ prefix has a *dual inclusive* reading, which is morphologically transparent. Just as in, *i.a.*, Dolakha Newar (Sino-Tibetan; Nepal) and Tok Pisin (creole; Papua New Guinea) (Moskal 2018), Mandan ‘1PL’ is a composite of first and second person markers. Each of the ϕ -markers of Mandan comes in two forms: the ACTIVE form is used with reference to a (typically agentive) subject; the STATIVE form represents the object of transitive verbs and non-agentive surface subjects of a subset of intransitive verbs. In the phonology of Mandan, [n] is an allophone of /r/ (rendered orthographically as <r>) and [m] is an allophone of /w/ (see Kasak 2019 for evidence): for the sonorants, place of articulation (coronal vs bilabial) is distinctive but nasality is not; the nasality of sonorants is generally the product of regressive assimilation to underlyingly nasal vowels. But the vowels of the basic forms of (2) are all oral, so the nasality of the initial consonants of the stative markers *ma-* and *ni-* is not triggered by these vowels. The first and second person markers in (2a,b) are lexically specified for [bilabial] and [coronal], resp.; ‘STATIVE’ is a non-segmental morpheme represented by the feature [nasal], expounded on the bilabial/coronal consonant. The 1PL forms in (2c) are transparent composites of the [coronal] feature of the second person marker and the [bilabial] feature of the first person marker, with [coronal] expounded on the onset and [bilabial] on the vowel. Two questions remain: [Q2] why does the second person marker precede the first person in the output CV-string, and [Q3] if [nasal] is associated with STATIVE (as is clearly the case in (2a,b)), why is (2c) getting this backwards, with [nasal] realised in the ACTIVE, not the STATIVE, form of 1PL?

(2)		ACTIVE	STATIVE
a.	1SG	<i>wa-</i>	<i>ma-</i>
b.	2	<i>ra-</i>	<i>ni-</i>
c.	1PL	<i>nu-</i>	<i>ro-</i>

The syntax of inclusive 1PL The answer to both of these questions lies in the way the two person markers are syntactically combined to form the 1PL output. ‘1PL’ is the syntactic juxtaposition (via specifying asyndetic coordination; Koster 2000, de Vries 2006) of a plural pronoun and a combination of the first person singular pronoun and the other referent(s) of ‘1PL’, in a comitative structure with a silent P_{COMIT}: ‘we, viz., I with *x* (& *y* (& *z*))’ (cf. Rooryck 1998, den Dikken *et al.* 2001). By treating the comitative PP as an adjunct to the projection of the first person pronoun, this analysis predicts the expression of second person before first person in Mandan 1PL from the fact that adnominal PPs in Western Siouan are *left*-adjuncts to their host. With the 1PL pronoun itself silent, the syntax in (3) is mapped on the CV skeleton of the Mandan personal prefixes with [coronal] (2nd person) expounded on C and [bilabial] (1SG) on V. This answers [Q2].

(3) $[_{DP} pro_{1PL} : [_{DP} [_{PP} 2_{[coronal]} P_{\emptyset}] 1_{[bilabial]}]]$

C V

As for [Q3], an instrumental assumption is that the participant markers that specify the content of *pro*_{1PL} in (3) have opposite morphological specifications for ACT/STAT. When 1PL is ACT, the speaker is active, hence the second person marker is STAT, giving rise to a nasal onset consonant: *nu-* in (4a). When 1PL is STAT, the speaker is not active; thus the second person marker is in the ACT form, whence the oral onset. In (4b), [nasal] cannot be expounded: the first person marker in (3)/(4) is a segment of a dissegmental adjunction structure, to which [nasal] cannot associate; expounding STAT_[nasal] on the entire adjunction structure headed by the first person marker is also impossible as this category (i.e., the lower DP) comprises both person markers, which must have opposite specifications for ACT/STAT: they cannot share a single STAT_[nasal] feature. Though STAT is a part of the representation of 1PL.STAT in (4b), it remains unassociated. Thus, the output of (4b) is a form with an oral coronal consonant and an oral bilabial vowel: *ro-*. This answers [Q3].

(4) a. $[_{DP} pro_{IPL.ACT} : [_{DP} [_{PP} 2_{[coronal]} . STAT P_{\emptyset}] 1_{[bilabial]} . ACT]]$
 $\Rightarrow nu-$

b. $[_{DP} pro_{IPL.STAT} : [_{DP} [_{PP} 2_{[coronal]} . ACT P_{\emptyset}] 1_{[bilabial]} . STAT]]$
 $\Rightarrow ro-$

The linearization of the ϕ -markers Because Mandan 1PL is syntactically complex, it cannot be an agreement marker: the structure in (3) must occupy a phrasal position in syntax. That position is consistently SpecTP, for both 1PL.ACT and 1PL.STAT (for reasons that are discussed in the full paper). With the 1PL DP in (3) occupying SpecTP in overt syntax, the syntax in (5) ensures that 1PL is linearly ordered between the syntactically autonomous negation marker in NegP and any (high applicative or aspectual) preverb to its right. (The ‘unspecified argument’ (UNSP) prefix in (1) can be ignored for present purposes: its seemingly heterogeneous set of functions is unifiable by treating it as a functional category that is never a member of the verb’s extended projection, unlike the other two other prefixes that come to the left of 1PL: NEG in NegP and REL in CP.) While 1PL is in SpecTP, no argument can be made for the first and second person markers that follow preverbs to the effect that they occupy a phrasal A-position in syntax; indeed, the facts of Mandan actually argue cogently *against* these markers serving as arguments in A-positions: if they were, the relative positioning of these markers ought to be governed by the θ -roles or grammatical functions of their referents; but in actual fact, 1SG always precedes the second person marker whenever the two co-occur as prefixes on the verb. The post-PV ϕ -markers are agreement inflections, linked to *pro*’s in A-positions. 1PL, by contrast, is the occupant of a phrasal position in syntax (SpecTP). This explains the fact that it occurs to the left of all preverbs and does not cluster with the ϕ -prefixes. The central question [Q1] thus gets its answer from a representational difference between 1PL and the other ϕ -markers: whereas the latter are inflections, the former is a morphosyntactic complex that can only occupy a phrasal position in syntax.

$$(5) \quad \begin{bmatrix} \text{CP} & \text{REL} & \text{[NegP NEG} & \text{[TP} & \mathbf{1PL} & \text{[AspP PV}_{\text{Asp}} & \text{[ApplP PV}_{\text{Appl}} & \text{[VceP VCE} & \text{[AspP ITER/INCH} \\ & & & & & & & & & \text{[}_{\text{vp}} \text{v=MAN/TRANS} & \text{[}_{\text{vp}} \text{...} & \text{]]]]]]]] \end{bmatrix}$$

den Dikken, Lipták & Zvolenszky 2001: WCCFL 20 • Kasak 2019: PhD diss., Yale • Koster 2000: Extraposition as parallel construal • McCann 2023: GLOW46 • Moskal 2018: *Glossa* 3, 1–34 • Rooryck 1998: Disjoint reference and the internal structure of pronouns • de Vries 2006: *Linguistic Inquiry* 37, 229–70

Konverzív igék hálózatában
(Funkcionális kognitív elemzés nonszensz szavakkal)

Az elméletet és gyakorlatot egységbe foglaló kutatás az *ad* és a *vesz* konverzív igék által „kormányzott” hárombővítményes egyszerű mondatok vizsgálatára irányul. A konverzív igék komplex szemantikájú régensek, amelyek szemantikai szembenállása rendszerint argumentumszerkezetükben is megjelenik, vö. *Alfréd bonbont vesz a cukrástól*, *Alfréd bonbont ad Máriának*. A vizsgálódás tárgyát azonban mégsem ezek, hanem az azonos számú és azonos minőségű bővítményeket tartalmazó, a konverzív ige és a konstrukció fúzióját plasztikusan láttató séma-megvalósulás párok jelentik, pl.

NOM – ACC – VERB – DAT: *Alfréd traktort vesz Károlynak*, *Alfréd traktort ad Károlynak*;
NOM – ACC – VERB – SUBL: *Alfréd zakót vesz a bálra*, *Alfréd kabátot ad a lányra*.

A vizsgálat két fő kérdésre fókuszál: egyrészt arra, hogyan járul hozzá az igei régens és a sematikus mondat szerkezet (konstrukció) az alaptagot és annak bővítményszerkezetét magában foglaló egyszerű mondat önálló jelentésének kidolgozásához, másrészt – nonszensz-szavas kutatás keretében – arra keresi a választ, hogy a NOM – ACC – VERB – SUBL konstrukció konverzív igés megvalósulásaiban jellemzően milyen szemantikai képlet alapján építkezik, illetőleg milyen eseménymodelleket asszociál a mindenkori nyelvhasználó elméjében.

Az előadás első része elméleti kérdéseket taglal, a tudománytörténeti kontextus rendhagyó vázlataként az egyszerű mondat rész-egész viszony szerinti analízálhatóságára nyújt rálátást (Kálmán 2006, Imrényi 2017, Palágyi 2022 alapján), ezt követően áttekintést ad a szemantikai konverzivitás ismertetőjegyeiről, majd az *ad* és a *vesz* igével egyaránt kompatibilis, forma-jelentés párként értelmezett konstrukciókra és a nonszensz-szavas kutatási eljárásra irányítja a figyelmet. A pszicholingvisztikai vizsgálódásokkal (vö. Berko 1958, Pankovics 2020) rokonítható kutatási módszer alkalmazásával a szerző azt kívánja bizonyítani, hogy az álszavas teszt nem csupán a hangok és a szavak, hanem az egyszerű mondatok szintjén is hasznos lehet a leíró nyelvészeti kutatásokban, mi több, támogatólag hathat az esetalakokat szemléltető szintaktikai séma tipikus jelenetének és bővítményekből építkező szemantikai képletének feltárására.

Hivatkozott irodalom

- Berko, Jean 1958. The Child's Learning of English Morphology. *Word* 14, 150–177.
- Goldberg, Adele E. 1995. *Constructions: A construction grammar approach to argument structure*. The University of Chicago Press, Chichago.
- Imrényi András 2017. Az elemi mondat viszonyhálózata. In: Tolcsvai Nagy Gábor (szerk.): *Nyelvtan*. Osiris Kiadó, Budapest. 664–759.
- Kálmán László 2006. Miért nem vonzanak a régensek? In: Kálmán László (szerk.): *KB 120. A titkos kötet. Nyelvészeti tanulmányok Bánréti Zoltán és Komlósy András tiszteletére*. MTA Nyelvtudományi Intézet. Tinta Könyvkiadó, Budapest. 229–246.
- Palágyi László 2022. A metafora, az analógia és a szemantikai megfelelések szerepe a leigekötős konstrukciók jelentésében. In: Tátrai Szilárd – Tolcsvai Nagy Gábor (szerk.): *A magyar mondat és kontextuális környezete*. DiAGram Könyvek 6. ELTE Bölcsészettudományi Kar dékánja, Budapest. 15–48.
- Pankovics Gergő 2020. *Az ige vonzatainak kölcsönös meghatározottsága a nyelvhasználatban*, <https://www.anyanyelv-pedagogia.hu/cikkek.php?id=865> (letöltés ideje: 2023.08. 28.).
- H. Varga Márta 2022. *Formák funkciói – funkciók formái*. L'Harmattan Kiadó – Károli Gáspár Református Egyetem, Budapest.

Az akárcsak kötőszó szintaktikai és szemantikai vizsgálata
más additív kifejezések tükrében

Az előadás célja annak alátámasztása, hogy az *akárcsak* kifejezés (i) kötőszó, amely (ii) kötelezően elliptikus szerkesztést vált ki, valamint (iii) az additív kifejezésekhez hasonló szemantikai tulajdonságokkal rendelkezik.

Hogy igazolni lehessen a vizsgált kifejezés kötőszói jellegét, szükséges először azt bizonyítani, hogy tagmondathatáron helyezkedik el, és a követő elemek egy új tagmondatot hoznak létre. Felmerül a kérdés, hogy miért nem tekinthetjük az *akárcsak*-ot és az azt követő kifejezéseket egy frázisszintű összetevőnek ahelyett, hogy tagmondatot feltételezünk. Amellett, hogy egynél több remnans elem is megjelenhet (1b), az utóbbi megközelítést igazolják Merchant (1999) által leírt megszorítások az alakazonossággal kapcsolatban. A megszorítások – többek között – azt mondják ki, hogyha egy kifejezés megtartja a korrelátumával egyező esetet (1b), illetve a zsilipelés során kötelező az adpozíciónak is megjelennie (1c), akkor a remnansok szintaktikai mozgatással kerülnek kívül az eredetileg őket tartalmazó nagyobb, mondatszintű egységen, mely utóbbi a kiejtésben zéró alakú. Ezen elemzés alkalmassága mellett szól az is, hogy a remnans nem származhat olyan szintaktikai sziget státuszú összetevőből, mint pl. a szabad határozó szerepű fej nélküli vonatkozó mellékmondatok (1d).

- (1) a. Péter táncolt a tegnapi buliban, akárcsak Zoli.
- b. Péter táncolt a tegnapi buliban Marival, akárcsak Zoli Annával.
- c. Az ágy alatt is találtam koszt, akárcsak *az asztal / ✓az asztal alatt.
- d. *Havazott, amikor Péternek telefonáltam, akárcsak Zolinak.

További érvként szolgálnak a tagmondati elemzés mellett a hatóköri interakcióból származó megfigyelések is. Az *akárcsak*-ot követő kifejezések egymáshoz képest egyenes hatóköri olvasatot váltanak ki (4). Mivel a magyarban az egyenes hatóköri olvasat a mondat pre-verbális mezőjére jellemző (É. Kiss 2002), ez a tény magyarázatot nyer akkor, ha az *akárcsak* mögötti kifejezések nem önmagukban, hanem egy elliptikus tagmondat ige előtti mezőjében állnak.

- (2) a. Sok fiú két lánnyal táncolt, akárcsak sok lány két fiúval. Sok lány > Két fiúval
- b. Sok fiú két lánnyal táncolt, akárcsak két fiúval sok lány. Két fiúval > Sok lány

A remnansokon túl új információt hordozó adjunktumok is megjelenhetnek, mely szintén a tagmondati elemzés mellett szolgáltat érvet. Ezek a „plusz” adjunktumok preferáltan nem a tagmondat utolsó elemeként fordulhatnak elő:

- (3) a. János váratlanul felhívta a nagymamáját, akárcsak tegnap Péter a nagynénjét.
- b. János váratlanul felhívta a nagymamáját, akárcsak Péter tegnap a nagynénjét.
- c. ?János váratlanul felhívta a nagymamáját, akárcsak Péter a nagynénjét tegnap.

Ez magyarázható azzal, hogy az előzményekkel szembeállított remnans (vagy több remnans esetén az egyik remáns) az ellipszis helyével szomszédos kell legyen – ez a kontrasztív elemek által engedélyezett ellipszist tartalmazó szerkezetekben nem szokatlan. Mivel a remnansok a saját tagmondatukban preverbálisak, ez azt jelenti, hogy a tagmondatnak lineárisan remnánsra kell végződnie.

Az *akárcsak* kifejezés kötőszói voltát – és ezzel együtt az általa bevezetett szósor tagmondati jellegét – igazolja a következő két feltétel együttes fennállása. A vizsgált kifejezést tartalmazó tagmondatban nem lehet másik kötőszó (4a), amelynek nem szemantikai oka van, hiszen ugyanazon jelentés az *is* és a *szintén* esetében engedélyezi az *és* megjelenését. Valamint az adott tagmondatból egyetlen elem sem előzheti meg az *akárcsak*-ot (4b), akár remnánsról, akár új elemről van szó.

- (4) a. Péter megajándékozta Marit, és *akárcsak Zoli / ✓Zoli is / ✓Zoli szintén.
 b. *Péter megajándékozta Marit, Zoli akárcsak / hazafelé akárcsak Zoli.

A megfogalmazott érvek alapján tehát azt állítom, hogy az *akárcsak* egy kötőszó, amely egy új, elliptikus tagmondatot vezet be.

A korábban bemutatott példák mindegyike elliptikus szerkesztésű volt, azaz az *akárcsak*-ot követő tagmondatok egyikében sem jelent meg az ige. A szóban forgó kötőszó esetében ez a fajta szerkezet nem opcionális, hanem kötelező (5a) (vö. (5b)). A kötelező ellipsis nem egyedüli jelenség a nyelvekben, többek között az angol összehasonlító szerkezetekben is megtalálható (6) (comparative deletion, Kennedy 2002).

- (5) a. *Péter megajándékozta Marit, akárcsak Zoli megajándékozta Marit.
 b. Péter megajándékozta Marit, és Zoli is / szintén megajándékozta Marit.
 c. *Péter megajándékozta Marit, mint Zoli megajándékozta Marit.
- (6) Sea level is as high as it later became (*much high).
- (7) a. Péter olyan magas, mint / akárcsak én.
 b. Péter magasabb, mint én / *akárcsak én.
 c. Péter olyan magas, mint amilyen magas én vagyok / *akárcsak amilyen magas én vagyok.

Első közelítésben a *mint*, amely egy ekvatív hasonlító kötőszó, nagyon hasonlóan működik az *akárcsak*-hoz (5c), (7a), azonban több eltérő tulajdonsággal is rendelkezik. Míg az *akárcsak* kizárólag egyenlő összehasonlítások esetében használható, addig a *mint* egyenlőtlenséget is képes kifejezni (7b). Míg az *akárcsak*-nál valóban minden esetben kötelező az igehiányos szerkezet, addig a *mint*-et tartalmazó tagmondat grammatikusan kiegészíthetővé válik a vonatkozó névmás megjelenésével (7c). Jelenlegi tudásom szerint a magyarban az *akárcsak* az egyetlen olyan kifejezés, amely minden esetben kötelezően elliptikus szerkesztést követel.

Az *akárcsak* az *is*-hez és a *szintén*-hez hasonlóan additív kifejezés, mivel egy egzisztenciális preszuppozícióval jár együtt és a mondatban megfogalmazott állítást legalább egy másik alternatívára is tartja (Krifka 2008). Az additív kifejezéseket nyelvközi szempontból fókuszérzékeny partikuláknak tekintik, amelyet a fókusz szerepű asszociátumokon megnyilvánuló prozódiai prominencia is jelöl. Ezt illusztrálja a (8) példaszor, amelyben a bemutatott kifejezések mindegyike két összetevőt jelöl ki fókusztartományának, azonban eltérő információcsomagolási stratégiával. Az előadásban amellet fogok érvelni, hogy a (8) típusú mondatok az *is* és *szintén* esetén képviselhetnek szűk, tág vagy pár-fókusz értelmezést, addig az *akárcsak* esetén csak a szűk és a pár-fókusz értelmezés elérhető.

- (8) [Sándor bemutatta Beát Gézának. De ez még nem minden!]
 a. 'Hugót is bemutatta Sándor 'Csillának. ⟨Hugó, Csilla⟩
 b. Akárcsak 'Hugót 'Csillának. ⟨Hugó, Csilla⟩
 c. Sándor 'Hugót 'Csillának szintén bemutatta. ⟨Hugó, Csilla⟩ (Alberti et al., megj. e.)

Utalások

- Albert G. – Farkas J. – Futó B. – Kleiber J. – Huszics A. (megj. előtt): Az *is* és más additív kifejezések fókuszérzékenysége igei és igenévi szerkezetekben. In: *ÁNYT XXXV*.
 É. Kiss, K. (2002): The Syntax of Hungarian. Cambridge: Cambridge University Press.
 Kennedy, C. (2002): Comparative Deletion and Optimality in Syntax. *NLLT* 20, 553–621.
 Krifka, M. (2008): Basic Notions of Information Structure. *Acta Linguistica Hungarica* 55: 243–276.
 Merchant, J. (1999): The Syntax of Silence: Sluicing, Islands, and Identity in Ellipsis. Doktori disszertáció, University of California.

Kuzebaj Gerd nyelvújító tevékenysége és hatása a mai udmurt nyelvre

Kutatásomban egy kvantitatív vizsgálat keretein belül azt mértem fel, milyen arányban váltak az udmurt nyelv részévé azok a lexikai elemek, melyeket Kuzebaj Gerd (eredeti nevén Kuzma P. Csajnyikov, 1898-1937) udmurt író, nyelvi aktivista hozott létre mesterségesen. Gerd közel száz évvel ezelőtt publikált egy listát (Gerd 1928), mely által az udmurt nyelvet kívánta gazdagítani új szavakkal, ez adja kutatásom anyagát.

Az udmurt veszélyeztetett státuszú nyelv, napjainkban is nyelvtervezési folyamatok alanya. Intenzív kontaktusban áll az oroszsal, amely leglátványosabban a lexikonban érhető tetten. Fontos, hogy ne szoruljon ki a nyelvhasználati színterekről, ennek érdekében pedig új szavak létrehozására lehet szükség. Megismerve az eddig alkotott szavak tulajdonságait, ezek a továbbiakban mintaként szolgálhatnak a folyamatban, így kutatásomban Kuzebaj Gerd publikációja alapján, retrospektív módon vizsgáltam az egyes szóalkotási stratégiák hatékonyságát az udmurt nyelv esetében, különös tekintettel a szóképzésre és a szóösszetételre.

Elsőként célom volt megállapítani *Az udmurt nyelv morfológiája* (Tyimerhanova 2011) alapján, hogy a lista tételei összetétel vagy deriváció alkalmazásával keletkeztek, ezt követően felmérni, megtalálhatóak-e a lexémák a különböző időszakokban megjelent szótárakban, illetve korpuszokban, ezáltal kimutatva, mely szavak váltak a nyelv részévé. Ezt követően elméletem szerint felállítható egy tendencia arról, hogy a képzett vagy az összetett szavak épülnek-e be hatékonyabban a nyelvbe.

A kutatás során célzott kereséseket folytatva vettem össze Gerd listájának elemeit négy szótár, valamint kettő korpusz anyagával. A használt szótárak (Borisov 1932, 1991, Butolin 1942, Kirillova 2008, Kozmács 2002) általános szótárak, udmurt-orosz, valamint udmurt-magyar nyelvpárban jelentek meg, terjedelmük tizenkétezer és ötvenezer szócikk között mozog. Emellett a korpuszok (Udmurt Corpora, Az udmurt nyelv nemzeti korpusza) az irodalmi nyelven túl közösségi médiás bejegyzéseket is magukba foglalnak, tehát a jelenlegi, valós nyelvhasználat jelenik meg bennük. Fontosnak tartottam két megközelítésből is vizsgálni a kérdést, hiszen a szótárak természetesen tükrözik a lexikon összetételét, ugyanakkor nem feltétlenül adnak reális képet az egyes szavak tényleges használatáról. A korpuszok ezzel szemben életszerűbb adatokat mutatnak a lexémák előfordulásának tekintetében.

A gyűjtemény összesen 247 tételt tartalmaz, ezek közül 115 összetett szó, 62 deriváció által létrehozott, 26 esetben mindkét szóalkotási stratégia megfigyelhető. Ezen felül tartalmaz 23 alapszót, melyek a szóalkotásokban kiindulópontként szerepelnek, 19 jelzős vagy birtokos szerkezetet, illetve kettő példamondatot. Az összetett, képzett és vegyes módszerrel létrehozott szavak előfordulásának arányát egymáshoz viszonyítva, a derivált alakok nagyobb százalékban találhatóak meg a szótárakban és a korpuszokban egyaránt. Ezt követően inkább összetett szavak fordultak elő több esetben, ugyanakkor a két stratégia közti különbség nem jelentős.

Kutatásom gyakorlati hasznosíthatósága a fentiek alapján megállapítható tendencia alkalmazása. Eszerint amennyiben további mesterséges szókincsbővítésre kerülne sor az udmurt nyelv esetében, úgy képzett szavak létrehozásával ez hatékonyabban megtehető.

Irodalom

- Boriszov, T. K. [Т. К. Борисов] (1932, 1991) Удмурт кыллюкам. (Udmurt szótár) Izsevszk: Az udmurt történelem, nyelv és irodalom intézete, Uralisztikai Részleg, A Szovjetunió Tudományos Akadémiája. [Удм. ин-т истории, яз. и лит. УрО АН СССР]
- Butolin, A. Sz. [А. С. Бутолин] (szerk.) (1942) Русско-удмуртский словарь (Orosz-udmurt szótár) Izsevszk: Az udmurt történelem, nyelv, irodalom és folklór tudományos kutatóintézete. [Удгиз, Удмуртский научно-исследовательский институт истории, языка, литературы и фольклора]
- Gerd, K. [Герд К.] (1928) Виль удмурт кыл'ёс. (Új udmurt szavak) Izsevszk: *Kenesh. (Kenyes)* No. 15. 19–21
- Kirillova L. J. [Л. Е. Кириллова] (szerk.) (2008) Удмурт-зуч кыллюкам. (Udmurt-orosz szótár) Izsevszk: Orosz Tudományos Akadémia, Uralisztikai Részleg, Az udmurt történelem, nyelv és irodalom intézete. [РАН. УрО. Удм. ин-т ИЯЛ]
- Kozmács, István (2002) Udmurt-magyar szótár. Szombathely: Savaria University Press.
- Tyimerhanova, N. N. [Тимерханова. Н. Н.] (szerk.) (2011) Удмурт кыллэн кылкабтодосэз. (Az udmurt nyelv morfológiája) Izsevszk: Udmurt egyetem [Удмуртский университет]. 56–63, 81–84
- Udmurt Corpora, http://udmurt.web-corpora.net/index_en.html (utolsó látogatás: 2023. 10. 30.)
- Национальный корпус удмуртского языка, (Az udmurt nyelv nemzeti korpusza) <http://udmcorpus.udman.ru/home> (utolsó látogatás: 2023. 10. 29.)

**Grammatical accuracy analysis in Hungarian university students’ English essays –
What are the main problem areas for L2 learners?**

English as a foreign or second language learners’ written target language production can be studied from various perspectives, for example proficiency levels, complexity, fluency and accuracy (Housen et al., 2012; Barrot & Agdeppa, 2021). The current presentation focuses on the grammatical accuracy of 34 Hungarian university students’ English essays with the aim to aid both students and language tutors in the language learning process, as previous results show that the analysis of deviations from the target language may not only assist learners with their self-development, but they can also help English language teachers to prepare specialized classes or courses as well as various study, practice or supplemental materials on the most difficult components of the target language (Ferris, 2004).

While generally it is beneficial to differentiate mistakes and errors, the former entailing deviations occurring at one particular occasion with the language user generally recognizing and eventually correcting them, and the latter referring to regular occurrences that the foreign or second language learners are unable to notice (Gass et al., 2013), the current method does not allow this distinction. Thus, in this paper, the term accuracy is understood as to what extent language learners’ target language usage is free from errors (Housen et al., 2012). As far as classification is concerned, errors in L2 writing are most commonly divided into the following four categories: 1) spelling, 2) lexical, 3) grammatical, and 4) discourse (James, 1998).

The present study analyses of 34 English argumentative essays written by (34) Hungarian university students in an exam situation, on the computer (typed essays), focusing on grammatical errors. The level of the test is C1. This presentation divides errors of grammar into two categories: 1) morphological errors, for example nominal or verbal morphology errors and errors in determiners, prepositions or derivation, and 2) syntactic errors, such as word order errors, sentence fragments, and problems with sentence combining, among others. (Martínez, 2017). The main unit of the analysis is the T-unit, which is a main clause and its subordinate clauses, because the main aim is to measure general accuracy rather than focusing on one specific problem area. (Housen et al., 2012). Every essay was corrected by both researchers then the results were then tallied and discussed. Each error is counted, even if the same error occurred within the same T-unit several times.

The preliminary analysis shows a wide range of proficiency levels, as the error range of erroneous T-units is from 30.43% up to 87.5%. Generally, an essay contains 24.29 (SD: 3.88) T-units, of which 12.74 (SD: 3.90), is erroneous, meaning that on average, 52.53% of all T-units are erroneous. The preliminary analysis also suggests that mainly morphological errors occur in the essays, such as articles (17.61%), unclear or wrong referents (16.51%) or prepositions (14.31%). Syntactic error is rather rare at this level, for example word order (4.87%) and conditional (2.2%) errors.

When the essays are divided into three groups based on the grade students received for the grammaticality of the essays, as expected, the mean number of erroneous T-units decreases in higher grades (Grades 1-2: 25.8, Grade 3: 24.45, Grades 4-5: 23). The three most noticeable differences between the three groups can be found in relation to number agreement (Grades 1-2: 2.67%, Grade 3: 2.5%, Grades 4-5: 1.44%), wrong verb forms (Grades 1-2: 2.75%, Grade 3: 1.33%, Grades 4-5: 1.4%), and comparatives (Grades 1-2: 2.5%, Grade 3: 1%, Grades 4-5: 1.4%).

In conclusion, the results demonstrate that the most important areas for improvement are morphological, such as article usage, unclear or wrong referents, and prepositions. Meanwhile, other areas cause challenges for lower-performing students, in which case, syntactic errors occur too.

References

- Barrot, J. S. & Agdeppa, J. Y. (2021): Complexity, accuracy, and fluency as indices of college-level L2 writers' proficiency. *Assessing Writing*. 47: 100510. <https://doi.org/10.1016/j.asw.2020.100510>
- Ferris, D. R. (2004): The "Grammar Correction" debate in L2 writing: Where are we, and where do we go from here ? (and what do we do in the meantime... ?). *Journal of Second Language Writing*. 13: 49–62. <https://doi.org/10.1016/j.jslw.2004.04.005>
- Gass, S. M., Behney, J. & Plonsky, L. (2013): *Second language acquisition: An introductory course*. New York and London: Routledge.
- Housen, A., Kuiken, F. & Vedder, I. (2012): Complexity, accuracy and fluency: Definitions, measurement and research. In: Housen, A., Kuiken, F. & Vedder, I. (Eds.) *Dimensions of L2 performance and proficiency: Investigating complexity, accuracy and fluency in SLA*. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins. pp. 1–20. <https://doi.org/10.1075/llt.32.01hou>
- James, C. (1998): *Errors in language learning and use: Exploring error analysis*. London and New York: Longman.
- Martínez, A. C. L. (2017): Analysis of accuracy and grammatical complexity in the writing of upper intermediate and advanced learners of English. *Revista de Lingüística Teórica y Aplicada*. 55(1): 13–33. <https://www.scielo.cl/pdf/rla/v55n1/0718-4883-rla-55-01-00013.pdf>

Singular “They”: Agreement and Concord

Introduction

The aim of this abstract is to discuss the agreement and concord behaviour of the singular use of the pronoun “they”. The central message of this paper is that using the pronoun “they” in a singular form is not, as often thought, grammatically incongruous. The analysis is centred on subject-predicate agreement and number concord, an interesting difference between corporate noun phrases and “they”, and some historical facts about the morphology and morphosyntax of the English pronominal system.

History

I begin with a brief history of “they”, focusing on its usage as a singular pronoun. According to *The American Heritage Dictionary of the English Language*, “they” was commonly used as a singular pronoun from the 1300s. However, grammarians attacked ‘singular “they”’ for various reasons.

These grammarians encouraged the use of “he”, reasoning that “males are worthier than females” (Wilson, 1553; Poole, 1646), then Kirby (1746) stated that the masculine gender includes both male and female. In 1850, the phrase “he or she” was legally replaced by “he” in an Act of Parliament; “His is the representative pronoun, as *mankind* includes both men and women” (White 1880: 416, cited in Bodine, 1975).

According to Bodine (1975), grammarians in the 18th century also said that ‘singular “they”’ violates the traditional agreement rules. This is interesting because if “they” is only accepted as a plural pronoun, failing to agree in number with a singular, sex-indeterminate antecedent, then “he” should not be accepted either as it fails to phi-agree in gender with a singular, sex-indeterminate antecedent.

Agreement and concord of “they” as opposed to corporate noun phrases and “you”

Probably the most notable fact of ‘singular “they”’ is that, while it controls plural agreement with the finite verb and thus making the sentence grammatical, it does not show number concord with predicate nominals.

- (1a) All dancers think that they are the best dancers ever.
- (1b) Every dancer thinks that they are/*is the best dancer(*s) ever.

Wechsler (2011) pointed out that targets, which can be pronouns, that lack a person, feature can vary in their number concord. Since pronoun “they” is morphologically unmarked for any index phi features (person, number, gender) that would trigger syntactic agreement, it can vary in their number concord, thus making the singular use of the pronoun grammatical.

Whitley (1978) stated that “they” might neutralize number, since it is neutral in the sense that whether the speaker is talking about a group of individuals or about individuals in a group, as shown in (2).

- (2) The dance ensemble is doing their best to entertain the audience.

Corporate noun phrases (or as Den Dikken (2001) refers to them as “plurilinguals” or “committee-type noun phrases”), however, show a difference between American and British English. British English clearly allows corporate noun phrases to have plural agreement.

- (3) The committee have decided.

(Den Dikken, 2001, p.28)

In *there*-sentences, however, “pluringulars” can only agree with a single verb since they are morphologically singular.

(4) There is/*are a committee in the room.

(Den Dikken, 2001, p.32)

It is also noteworthy that while the pronoun “you” is accepted in both singular and plural meanings and still controls plural agreement in copular sentences, and both its singular and plural reflexive pronouns are accepted by everyone, the same cannot be said about “they”.

(5a) You/^oThey are smart.

(5b) You/They are smart children.

(5c) You/They have clearly overworked yourself/yourselves/^othemselves/themselves.

The main focus of my research is agreement and concord, in particular; the question of why exactly the pronoun “they” triggers plural agreement when it seems that morphologically it is unmarked for number.

Suffix “-s”

Kayne (1989) has argued that the English present-tense inflection “-s” is a number marker (not a person marker). In the wake of this proposal, I argue that the distribution of “-s” is controlled by subjects that are marked with the unary feature [singular] (“he”, “she”, “it”) whereas subjects that cannot control “-s” (incl. “they”) are unmarked for number. This makes “they” eminently suitable to make reference to single individuals – put differently, ‘singular “they”’ morphosyntactically ‘comes for free’. The fact that “them” does not as easily combine with singular “self” as does “your” (see (5c)) can be argued to be connected to an important morphological difference between “them” and “your”: the latter is a genitive, serving as the possessor of SELF (there is no number concord between possessors and possessa), while “them” shows accusative case concord with SELF. The fact that “them” and SELF are in a case concord relation makes a notional number concord relation between “them” and SELF highly salient, causing “themselves” to be marked (though not ungrammatical).

Conclusion

Proving that using “they” in a singular way is grammatically correct is no easy task, but in my opinion, it is essential to include all those whose diverse identities just simply cannot fit the categories of the ‘traditional “he or she”’. The reason for my research is because I believe it is essential to use inclusive language in all areas of life in order to avoid discrimination, assumption of gender and pronouns, and exclusion of those whose identity is beyond what the pronouns “he” and “she” could express.

References:

- Morris, W. (2011). *The American heritage dictionary of the English language*. (5th ed.). Boston, MA: Houghton Mifflin Harcourt.
- Bodine, A. (1975). Androcentrism in Prescriptive Grammar: Singular “They”, Sex-Indefinite “He”, and “He or She.” *Language in Society*, 4(2), 129–146.
- Dikken, M. den (2001). “Pluringulars”, pronouns and quirky agreement. *The Linguistic Review*, 18(1), 19–41.
- Kayne, R. (1989). Notes on English Agreement. *C(entral) I(nstitute of) E(nglish and) F(oreign) L(anguages) Bulletin* (Hyderabad, India), 1, 41–67.
- Kirby, J. (1746). *A new English grammar*. Menston, England: “Scolar” Press Facsimile.
- Poole, J. (1646). *The English accidence*. Menston, England: “Scolar” Press Facsimile.
- Wechsler, S. (2011). Mixed agreement, the person feature, and the index/concord distinction. *Natural Language & Linguistic Theory*, 29(4), 999–1031.
- White, R. G. (1880). *Everyday English*. Boston: Houghton, Mifflin and Company.
- Wilson, T. (1553). *Arte of rhetorique*. Gainsville: Scholars Facsimiles and Reprints, 1962. Also, Mair edition, 1909. Oxford: Clarendon Press.

A kettős tagadás kialakulásának története a haszid jiddis nyelvben

A jiddis germán nyelvként számos héber, arámi és szláv elemet hordoz magában. A kettős tagadást is a nyelvészek egyfajta szláv hatásnak gondolják a jiddis nyelvben, annak ellenére, hogy erről bármilyen nyelvtörténeti munka a rendelkezésünkre állna. Max Weinreich és Uriel Weinreich több fontos munkájukban is foglalkoztak a jiddis nyelv történetével. Kutatásaikkal elősegítették a jiddis nyelv történetének a megértését, ugyanakkor sok kérdést megválaszolatlanul hagytak. Az egyik ilyen kérdés, hogy hogyan alakulhatott ki a kettős tagadás a jiddisben? Előadásomban erre próbálok meg választ keresni. Ennek érdekében először tartok egy rövid bevezetőt a jiddis nyelvtörténetéről Max Weinreich munkája alapján és beszélek arról is, hogy miért is nehéz a jiddis nyelv történetének a kutatása. A nyelvtörténeti bevezető után szeretnék jiddis, szláv (lengyel, belarusz és orosz) és más germán nyelvekből (főleg a német bajor dialektusából) példákat hozni annak érdekében, hogy szemléltessem a vizsgált területet. A példák után, a germán nyelvekre is jellemző Jespersen ciklusról (*Jespersen's cycle*) szeretnék beszélni és utánajárni, hogy ez magyarázhatja-e a jiddisben a kettős tagadás kialakulását. Ennek érdekében példákat hozok különböző jiddis nyelvtörténeti korszakokból (pl. kairói geniza kéziratokból) és rá szeretnék mutatni a bajor dialektus és a jiddis kettős tagadásának működése közötti hasonlóságokra és különbségekre. Itt majd szeretnék kitérni arra is, hogy sok jiddissel foglalkozó nyelvész miért gondolja problémának a régi kéziratokat a jiddis nyelvtörténet kutatásánál. Majd egy rövid kitérőt teszek a misnai héberben tapasztalt tagadás változásokról.

Bibliográfia

Auwera, J. van der, & Gybels, P. (2013). *On negation, indefinites, and negative indefinites in Yiddish*.

Horn, L. R. (2001). *A natural history of negation*. CSLI.

Jacobs, N. G. (2005). *Yiddish: a linguistic introduction*. Cambridge University Press.

Weinreich, M. (2008). *History of the Yiddish language*. Yale University Press.

Weinreich, U., & Martinet, A. (1979). *Languages in contact: findings and problems*. Mouton.

Zeijlstra, H. (2004). *Sentential negation and negative concord*. LOT.

Az átszótagolás alkalmazása spanyol nyelvkönyvek hanganyagaiban és autentikus anyanyelvi hangmintákban

Jelen kutatás tárgya a fonetikai értelemben vett átszótagolás alkalmazásának elemzése. Célom az, hogy az említett jelenség elfordulásának gyakoriságát magyarországi spanyol nyelvtankönyvek hanganyagának és mindennapi beszélők felvételeinek összehasonlításával állapítsam meg, megvizsgálva azt, hogy a spanyol nyelvórákon használt kifejezetten didaktikai célú anyagok valóban autentikus hangmintáknak tekinthetők-e. Átszótagolás alatt azt a folyamatot értjük, mely során a szóvégi mássalhangzó a következő, magánhangzóval kezdődő szó elejére helyeződik át a kiejtésben (Steriade 1988; Harris 1996), mint például a spanyol *el hombre* („a férfi”) kifejezésben, melynek ejtése /e.lóm.bre/. A szakirodalom a jelenséget a spanyol nyelv egy általános jellemzőjeként írja le (Civit Contra 2018), a németben például nem létezik (Lahoz 2012), a magyarban és az angolban pedig kérdéses a jelenléte (Vogel 1991; Lahoz 2012; Szépe 2006; Dressler & Siptár 1989). Annak fényében, hogy az átszótagolás alkalmazása nehézséget okoz például a B1-B2-es KER szintű magyar ajkú spanyol nyelvtanulók számára (Baditzné 2020), fontosnak tűnik megvizsgálni, hogy azok a hanganyagok, melyek által a nyelvtanulók sok esetben először találkoztak „élő beszéddel”, elősegítik-e a kérdéses jelenség elsajátítását. Elemzésemet a következő kutatási kérdések köré szerveztem: (1) Milyen különbségeket mutatnak a tankönyvi hangminták és az anyanyelvi felvételek az átszótagolás megvalósulásának arányát tekintve?; (2) Mely szintaktikai illetve szószerkezetekben nem valósul meg az átszótagolás?.

Vizsgálatomhoz három rövid szöveget választottam ki három Magyarországon (is) használt kezdő spanyol nyelvkönyvből (*Colores 1*, *Aula Internacional Plus 1* és *Nuevo Español en Marcha 1*), mindből egyet. A kiválasztás fő szempontja az volt, hogy olyan szövegeket elemezzek, melyekben magas az átszótagolásra alkalmas környezetek száma (tíz, tizennégy és huszonnét darab). Emellett fontos tényező volt az is, hogy a szövegek az említett tankönyvek utolsó leckéiből kerüljenek ki, hiszen feltételezhető, hogy minél magasabb szinten állnak a tanulók, annál jobban tükrözik a célnyelv sajátosságait a hanganyagok. A három szöveget mexikói és argentin adatközlők is felolvasták, eddig négy fő, hogy össze tudjam hasonlítani a didaktikai és autentikus hangmintákat. A tankönyvi és a mindennapi beszélőktől gyűjtött felvételeket a *Praat* nevű (Boersma & Weenink 2023) fonetikai-akusztikai programban elemzem. Az átszótagolás megvalósulásának megállapítását két módszerrel végzem: először megvizsgálom, hogy észlelhető-e szünet (esetlegesen glottális zárhang) az átszótagolást megengedő környezetekben, hiszen e két jelenség megakadályozza az átszótagolás alkalmazását (Vroomen & de Gelder 1999; Trawick & Michnowicz 2019). Amennyiben nem mérhető szünet, Fougeron et al. (2003) módszerét alkalmazom, mely az átszótagolt és az átszótagolásra nem alkalmas pozícióban álló mássalhangzók időtartamának összehasonlításán alapul.

Az előzetes eredmények azt a tendenciát mutatják, mely szerint mellérendelő mondatok tagmondatai között nem jelenik meg az átszótagolás, illetve az eddig elemzett felvételek alapján a jelenség nagyobb arányban valósul meg a mindennapi anyanyelvi beszélők által felvett hanganyagokban. Ennek oka az lehet, hogy ők valóban természetes módon olvasták fel a szövegeket, és nem kellett tekintettel lenniük arra, hogy tankönyvekbe szánt felvételeket készítenek. Azt azonban fontos kiemelni, hogy Fougeron és munkatársainak módszere (2003) tisztán azonos környezetben, csupán más pozícióban álló hangok mérésére fókuszál, és ezáltal használata nehezebb egy előre megformált szöveg esetében. Ennek fényében mindenképpen tervezek további vizsgálatokat végezni, például percepció alapján.

Szakirodalom

- Baditzné Pálvölgyi, K. (2020). Magyar ajkú spanyol nyelvtanulók kiejtése spanyol anyanyelvűek szemével. In Fóris Á., Bölcskei A., Nádor O., & Sólyom, R. (Szerk.), *Nyelv, kultúra, identitás. Alkalmazott nyelvészeti kutatások a 21. századi információs térben* (pp. 13-18). Akadémiai Kiadó.
- Boersma, P., & Weenink, D. (1992–2023). *Praat: doing phonetics by computer* [Számítógépes program]. 6.3.19.-es verzió, letöltés ideje: 2023. október 14. <https://www.praat.org>
- Castro Viúdez, F., Díaz Ballesteros, P., Rodero Díez, I., & Sardinero, Francos, C. (2014). *Nuevo Español en Marcha. Libro del alumno*. SGEL.
- Civit Contra, R. (2018). Del Fonema a la Frase: Resilabificación en la Clase de Español Elemental. *Kwansei Gakuin University Humanities Review*, 23, 205-223.
- Corpas, J., Garmendia, A., & García, E. (2020). *Aula Internacional Plus 1. Libro del alumno*. Difusión.
- Dressler, W. U., & Siptár, P. (1998): A magyar nyelv természetes fonológiája felé. In Péter M. (Szerk.), *Általános Nyelvészeti Tanulmányok XIX* (pp. 35-39). Akadémiai Kiadó.
- Fougeron, C., Bagou, O., Content, A., Stefanuto, M., & Frauenfelder, U. (2003). Looking for acoustic cues of resyllabification in French. In M. J. Solé, D. Recasens, & J. Romero (Szerk.), *15th International Congress of Phonetic Sciences* (pp. 2257–2260). Causal Productions Pty Ltd.
- Harris, J. W. (1996). Integrity of prosodic constituents and the domain of syllabification rules in Spanish and Catalan. In K. Hale, & S. J. Keyser (Szerk.), *The view from building 20* (pp. 177-193). MIT Press.
- Lahoz, J. M. (2012). Syllable, accent, rhythm: typological and methodological considerations for teaching Spanish as a foreign language. *Revista Internacional de Lenguas Extranjeras*, (1), 129–150.
- Nagy, E., & Seres, K. (2006). *Colores 1. Spanyol nyelvkönyv*. Nemzeti Tankönyvkiadó.
- Steriade, D. (1988). Greek accent: A case for preserving structure. *Linguistic Inquiry*, 19(2), 271-314.
- Szépe, J. (2006). Történetek egy lovag botlásairól. In Cser A. (Szerk.), *Köszöntő kötet Szende Tamás tiszteletére* (pp. 77-99). Open Art.
- Trawick, S., & Michnowicz, J. (2019). Glottal Insertion before Vowel-Initial Words in the Spanish of Asunción, Paraguay. In G. L. Thompson, & S. M. Alvord (Szerk.), *Contact, Community, and Connection. Current Approaches to Spanish in Multilingual Populations* (pp. 147–171). Vernon Press.
- Vogel, I. (1991). Prosodic phonology: second language acquisition data as evidence in theoretical phonology. In T. Huebner, C. A. Ferguson (Szerk.), *Cross Currents in Second Language Acquisition and Linguistic Theory* (pp. 47-65). John Benjamins Publishing Company.
- Vroomen, J., & de Gelder, B. (1999). Lexical access of resyllabified words: Evidence from phoneme monitoring. *Memory & Cognition*, 27(3), 413–421.

Rhythms of Identity: Exploring Code-Switching in German Rap Song Lyrics by Immigrant Artists

Abstract

Language plays a significant role not only in communication but also as a carrier of societal culture, norms, and generational value systems. This paper investigates the utilization of code-switching in German rap song lyrics, specifically focusing on popular artists with immigrant backgrounds from 1990 to 2023. Employing a descriptive content analysis approach, the study aims to identify the types and functions of code-switching employed in these lyrics. A corpus of 20 songs performed by 18 bilingual rap artists was analyzed using established frameworks for code-switching analysis.

The results of our analysis revealed two primary aspects of interest: types of code-switching and their functions within German rap lyrics. Code-switching was categorized into three main types following Poplack's (1980) framework: inter-sentential, intra-sentential, and tag switching. The analysis indicated that intra-sentential switching was the most prevalent form, accounting for 68.35% of code-switching instances, followed by tag switching (21.52%), and inter-sentential switching (10.13%).

In addition to identifying types, our study explored the functions of code-switching using Myers-Scotton's (1993) markedness model, emphasizing the roles of code-switching in signaling the participants' understanding of the situation and their relevant roles within the context. The functions identified included code-switching to accord with social norms (35.44%), identify or draw the attention of addressees (22.78%), facilitate rhyme (18.99%), mark social and cultural identity (11.39%), and code-switch for linguistic convenience (3.80%).

The findings provide valuable insights into the linguistic structures and stylistic elements of code-switching in German rap, enhancing our understanding of the role of code-switching in cultural expression and identity formation within the rap music genre. This research contributes to the broader discourse on multiculturalism and linguistic diversity in contemporary urban settings, offering a glimpse into the dynamic ways in which code-switching functions as a tool for communication and cultural expression within the German rap community.

By exploring the rich landscape of code-switching in the lyrics of German rap, this study adds depth to the existing literature on sociolinguistic phenomena in multicultural societies, where language serves as a powerful medium for self-expression, cultural preservation, and negotiation of identity.

Keywords: Code-switching, German rap lyrics, sociolinguistics, cultural identity, immigrant experience.

References

Myers-Scotton, C. (1993). Common and uncommon ground: Social and structural factors in codeswitching. *Language in society*, 22(4), 475-503.

Poplack, S. (1980). Sometimes I'll start a sentence in English y terminoenespañol: Toward a typology of codeswitching. *Linguistics*, 18, 581-618. doi: 10.1515/ling.1980.18.7-8.581.

Mozgásigék a nganaszanban

Előadásom célja a nganaszan nyelv mozgásigerendszerének tipológiai szempontú rendszerezése és elemzése. A mozgásige olyan lexéma, amely valamilyen mozgás, azaz egy FORRÁS-ÖSVÉNY-CÉL térbeli sémán megvalósuló időbeli esemény jelentésével rendelkezik (Kozmács 2019: 117). Talmy (2000) munkájában felállít egy szemantikai különbségekre alapozott modellt, amely az igéket azon tulajdonságuk alapján rendszerezi, hogy az milyen szemantikai komponensről, azaz a mozgáseseemény melyik eleméről tartalmaz valamilyen többletinformációt. Ez alapján háromféle mozgásige létezhet a nyelvben (Kiefer 2005): amelynek a mozgó tárgyra, amelynek a mozgás útvonalára, és amelynek a mozgás módjára terjed ki a jelentése. Talmy (2000) munkájában egy szintaktikai alapú modellt is felállít, amely az alapján kategorizálja az igéket, hogy az egyes többletinformációk az igében inherensen (igei keretű nyelv) vagy valamilyen segédelemmel, azaz szatellit segítségével valósulnak meg (szatellit keretű nyelv). Amíg Slobin (2004) Talmy (2000) tipológiáját egészíti ki, Söder (2001) egy ettől eltérő elméleti keretet hoz létre, amely a szerint csoportosítja az igéket, hogy azok a mozgáseseemény kezdő- vagy végpontjáról tartalmaznak információt.

A szamojéd nyelvek mozgásigéiről, a vízben való mozgás igéit leszámítva és egyes finnugor nyelvekkel ellentétben, eddig nem készült részletes leírás. A nganaszan nyelvet vizsgáló munkám kiindulási pontjául a Wagner-Nagy (2019: 495-496) által összegyűjtött 18 ige szolgál, amelyeket a *Grammar of Nganasan* kötetben mozgásigének vagy a mozgás eredményét, irányát vagy indulási pontját kifejező lexémának kategorizált. A nganaszan szárazföldi mozgást kifejező igéinek rendszere azonban még kidolgozatlan, ugyanis a szakirodalomban nincs jelen ezeknek az említett tipológiai modellek szerinti leírása.

Kutatásom során a nganaszan mozgásigék vizsgálatát végzem Talmy és Slobin, valamint Söder elméleti keretében. Munkám során a *Nganasan Spoken Language Corpus* (Brykina et. al. 2018) több ezer – a 18 ige között nem egységesen eloszló – találatára támaszkodom, és az igék környezetének alapján állapítom meg azok tulajdonságait, tekintettel azok szemantikai és szintaktikai viselkedésére. Megvizsgálom, mely igék tartoznak valóban a mozgásigék lexikológiai kategóriájába, illetve kitérek a lexikont érintő egyes jelenségekre, például bizonyos igéknél megfigyelhető jelenésváltozásokra. Meghatározom, milyen elemek jelennek meg a mozgásigéket tartalmazó mondatokban, és milyen grammatikai csoport nevezhető valóban szatellitnek, azt is bemutatva, hogy azok pontosan mit fejezhetnek ki. Eredményeim alapján megállapítható, hogy milyen általános jellemzői vannak a nganaszan nyelv mozgásigéinek, így gazdagítva többek között az uráli nyelvek lexikális tipológiai, jelen esetben a mozgásigék rendszeréről szerzett ismereteinket.

A Kulturális és Innovációs Minisztérium ÚNKP-23-2 -SZTE-123. kódszámú Új Nemzeti Kiválóság Programjának a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Alapból finanszírozott szakmai támogatásával készült.

Hivatkozások:

Kiefer Ferenc 2005: Van-e magyar jelentéstan? *Magyar Nyelv* 101: 129–40.

Kozmács István 2019: A magyar bemegy és az udmurt пӱрӱнӱ ‘bemegy/bejön’ igék tipológiai tanulsága. *Magyar Nyelvőr* 143 (1): 117-123.

Söder, Torbjörn 2001: ”Walk this way”: Verbs of Motion in Three Finno-Ugric Languages. *Acta Universitatis Upsaliensis. Studia Uralica Upsaliensia* 33. Uppsala

Slobin, Dan I. 2004: The many ways to search for a frog: linguistic typology & the expression of motion events. In Strömqvist, S. – Verhoeven, L. (szerk.): *Relating Events in Narrative 2*. LEA, Mahwah, NJ. 219–257.

Talmy, Leonard 2000: *Toward a cognitive semantics. Volume 2*. Massachusetts Institute of Technology. Cambridge

Wagner-Nagy Beáta 2019: *A Grammar of Nganasan*. Brill, Leiden

Forrás:

Brykina, Maria - Valentin Gusev - Sándor Szeverényi - Beáta Wagner-Nagy 2018: “Nganasan Spoken Language Corpus (NSLC).” Archived in Hamburger Zentrum für Sprachkorpora. Version 0.2. Publication date 2018-06-12. [<http://hdl.handle.net/11022/0000-0007-C6F2-8> 2023.04.15]

Two Poles of Heart in Chinese and English

The “physical heart” of people around the world is very similar, and this would result in the universality of metaphorical thinking, but the conceptualization of “mental heart” can differ cross-culturally. This study contributes to the issue of universality vs intercultural variability of conceptualizations regarding abstract concepts within the framework of Conceptual Metaphor Theory (CMT). Cold and warm heart-related metaphors were analyzed via qualitative and quantitative analysis of data collected from two authoritative, extensive, and monolingual corpora—Center for Chinese Linguistics (CCL) and Corpus of Contemporary American English (COCA) in Chinese and English. Results reveal that the universal bodily experience is responsible for the shared source domains for COLD HEART and WARM HEART metaphor. However, the shared metaphor HEART IS TEMPERATURE displays variations in detail.

Cold/warm-related words involved in this paper are core terms per se with an original and basic description of a cold/warm feeling rather than expressions derived from temperature-related verbs and nouns, such as freezing (freeze), chilly (chill), icy (ice) and burning (burn). The gradation of cold in descending order in this research includes *hán* 寒 (frigid), *lěng* 冷(cold), and *liáng* 凉(cool). The trichotomy of warm is *rè* 热 (hot), *nuǎn* 暖 (warm), *wēn* 温 (mild). Although HEART research attracts increasing attention from scholars, understanding COLD/WARM HEART in depth to include the gradation of coldness and warmness needs to be more exploited. For example, most study makes no distinction between “cold”, “cool”, and “frigid”, and only the negative connotation related to indifference is identified as the focus of commonality in comparative analysis, without the detailed variations in conceptualizing COLD HEART in different languages. Such a knowledge gap is filled in this research.

To construe COLD HEART-related metaphors in Chinese, we should mainly take a “patient view” to investigate the response from others which indicates the passiveness and less pronounced ego-centrality, while an “agent view” is generally adopted to study “cold heart” in English that focuses on the apathy to others which means that human’s own initiated mind or attitude is the locus. Coldness as a temperature that is changeable and carries “indifference and unfriendliness”; it is believed that the decisive cause of COLD HEART in Chinese is not ego, but external factors, especially in-group members who are trusted to facilitate the intimate relationship. Just as Triandis (1989, 509) states, “In collectivists cultures, role relationships that include in-group members are perceived as more nurturant, respectful, and intimate than they are in individualistic cultures”. This is why there is a pre-formed expectation like mutual understanding, support, or loyalty based on the integrity of ingroup, and the disillusion of it leads to a rather severe injury to patients since *han* 寒 (coldest) is commonly used rather than *leng* 冷 and *liang* 凉.

To construe WARM HEART-related metaphors in Chinese, the perspective has predominantly switched to the “agent view”. The perspective of WARM HEART in English is the same as COLD HEART. The inconsistency in understanding WARM HEART in Chinese is in accordance with collectivism culture. Mesquita & Powerell (2009, 107) states that interdependence and harmony in relationships matter more significantly in collectivism.

Hence, it is natural that *rè xīn* 热心 (hot/the warmest heart) is salient in WARM HEART metaphorical expressions to motivate individuals to care and help others voluntarily. These findings suggest that cultural variance on individualism vs collectivism motivates different conceptualizations of HEART IS TEMPERATURE.

References

- Mesquita, Batja & Powerell, Ryan. 2009. Cultural specificity. In David Sander and Klaus R. Scherer (eds.) *Oxford Companion to Emotion and the Affective Sciences*, 107. Oxford: Oxford University Press.
- Triandis, Harry C. 1989. "The self and social behavior in differing cultural contexts". *Psychological Review* 96 (3): 506-520. American Psychological Association (APA). doi:10.1037/0033-295x.96.3.506.

“The teacher’s role has become more of a facilitator in present-day language teaching”

Preparing to teach in the ELF era

English has become a global lingua franca (ELF), and the expansion of its uses and functions is not without implications for English language teaching (ELT), which, as has been argued, should ideally reflect these sociolinguistic changes (e.g., Galloway, 2017; Rose, McKinley & Galloway, 2021). This paper provides insights into student teachers’ beliefs on the aforementioned implications of teaching a lingua franca in a Hungarian context with the aim of discovering underlying assumptions about, awareness of, and attitudes towards the shifting status of the English language, and the consequential changes it involves – most importantly the nature of input students are likely to receive outside the classroom and the fluctuating role of the teacher.

Contextualizing findings in the framework of teacher language awareness (Andrews, 2007; Cenoz, Gorter, & May, 2017), the theoretical review presented in the paper is grounded in the dynamic connection between ELF (Mauranen & Vetchinnikova, 2021), the native and non-native speaker dichotomy (Cook, 2005; Reves & Medgyes, 1994), and Extramural English (EE; Sundqvist & Sylvén, 2016). The empirical study comprises the synthetic analysis of semi-structured interviews conducted with four Hungarian pre-service teachers of English. The aim of the interviews was to uncover the impact of the reviewed theoretical concepts on participants’ views on ELT in the ELF era (Borg, 2001).

In particular, the following research questions are addressed:

- 1. What are student teachers’ views on the nature of the target language (TL) input in- and outside the English classroom?
- 2. How do participants perceive the language teacher’s role in the context of Extramural English and ELF?

Results revealed that all four participants tended to comply with traditional notions of ELT, and while they recognized the importance of the input outside the English classroom and the implications it imposed on ELT (e.g., lexical innovations, diverse pronunciation), most of them seemed to be unsure of how in-class activities might build upon this knowledge or whether it was worth or necessary to be built upon at all. All participants displayed openness towards the shift regarding the role of the English teacher in the altered context of EE as well, however, they seemed to be over-adherent to native speaker-based standards, unaware of the linguistic and pedagogical implications of ELF, and how these might impact curricula and classroom practices.

References

Andrews, S. (2007). *Teacher language awareness*. Cambridge.

Borg, M. (2001). Teachers’ beliefs. *ELT Journal*, 55(2), 186-188.

Cenoz, J., Gorter, D., & May, S. (Eds.). (2017). *Language awareness and multilingualism*. Springer.

Cook, V. (2005). Basing teaching on the L2 user. In Llorca, E. (Ed.). *Non-native language teachers: Perceptions, challenges and contributions to the profession* (pp. 47-61). Springer.

Galloway, N. (2017). *Global Englishes and change in English language teaching: Attitudes and impact*. Taylor & Francis.

- Mauranen, A., & Vetchinnikova, S. (Eds.). (2021). *Language change: The impact of English as a lingua franca*. Cambridge University Press.
- Reves, T., & Medgyes, P. (1994). The non-native English speaking EFL/ESL teacher's self-image: An international survey. *System*, 22(3), 353-367.
- Rose, H., McKinley, J., & Galloway, N. (2021). Global Englishes and language teaching: A review of pedagogical research. *Language Teaching*, 54(2), 157-189.
- Sundqvist, P., & Sylvén, L. K. (2016). *Extramural English in teaching and learning: From theory and research to practice*. Springer.

Össznyelvész Konferencia
2023. december 21–22.

Össznyelvész Conference
December 21–22, 2023

Time	Thursday, December 21 st
9:55–10:00	<i>megnyitó / welcome address</i>
10:00–10:30	Marcel den Dikken (Nyelvtudományi Kutatóközpont; ELTE BTK): Mandan φ -marking and the morphosyntax of first person plural
10:30–11:00	Pesti Viktória (ELTE BTK): Singular “they”: Agreement and concord
11:00–11:10	<i>kávészünet / coffee break</i>
11:10–11:40	Dékány Éva (Nyelvtudományi Kutatóközpont): Locatives are binominals: Consequences for the case hierarchy
11:40–12:10	Irina Burukina (ELTE BTK): The space and time of reason
12:10–13:30	<i>ebédszünet / lunch break</i>
13:30–14:00	Kaiser Kamilla (SZTE BTK): Kuzebaj Gerd nyelvújító tevékenysége és hatása a mai udmurt nyelvre
14:00–14:30	Sipos Ferenc Norbert (ELTE BTK; OR-ZSE): A kettős tagadás kialakulásának története a haszid jiddis nyelvben
14:30–14:40	<i>kávészünet / coffee break</i>
14:40–15:10	Kiss Nikolett (DE BTK): Grammatical accuracy analysis in Hungarian university students’ English essays – What are the main problem areas for L2 learners?
15:10–15:40	Zsován-Balogh Zita (PTE BTK): “The teacher’s role has become more of a facilitator in present-day language teaching”: Preparing to teach in the ELF era

Time	Friday, December 22 nd
10:00–10:30	Szabó-Kovács Dorottya (ELTE BTK Nyelvtudományi Doktori Iskola): Az átszótagolás alkalmazása spanyol nyelvkönyvek hanganyagaiban és autentikus anyanyelvi hangmintákban
10:30–11:00	Buza Ákos & Deme Andrea (PPKE BTK & ELTE BTK): Beszédtípusok szupraszegmentális sajátosságai felolvasásban és félspontán beszédben
11:00–11:10	<i>kávészünet / coffee break</i>
11:10–11:40	Huszics Alíz (PPKE BTK Nyelvtudományi Doktori Iskola): Az <i>akárcsak</i> kötőszó szintaktikai és szemantikai vizsgálata más additív kifejezések tükrében
11:40–12:10	Vojter Kitti (SZTE BTK): Mozgásigék a nganaszanban
12:10–12:40	Erdélyi Kiara (KRE BTK): Konverzív igék hálózatában (Funkcionális kognitív elemzés nonszensz szavakkal)
12:40–14:00	<i>ebédszünet / lunch break</i>
14:00–14:30	Zhang Shan (ELTE BTK Nyelvtudományi Doktori Iskola): Two poles of heart in Chinese and English
14:30–15:00	Bialkó Petra (BCE Szociológia és Kommunikációtudomány Doktori Iskola): Conceptual metaphors of single motherhood
15:00–15:30	Nilay Nur Taşdemir (ELTE BTK Nyelvtudományi Doktori Iskola): Rhythms of identity: Exploring code-switching in German rap song lyrics by immigrant artists
15:30–15:35	<i>zárszó /closing remarks</i>